

Valsts ieņēmumu dienests

Talejas iela 1, Rīga, LV-1978, tālr. 67122689, e-pasts vid@vid.gov.lv, www.vid.gov.lv

UZZIŅA

Rīgā

20.07.2020. Nr. 30.1-8.7/NP/109451
Uz 21.05.2020. Nr. b/n

SIA "E"
Paziņošanai EDS

Par uzziņas sniegšanu

Valsts ieņēmumu dienests ir izskatījis SIA "E", reģ. Nr.... (turpmāk – Iesniedzējs), 2020.gada 21.maija iesniegumu par uzziņas sniegšanu par Elektroenerģijas nodokļa likuma piemērošanu (turpmāk – iesniegums) un sniedz šādu uzziņu.

Iesniedzējs iesniegumā sniedz šādu faktu aprakstu.

Iesniedzēja saimnieciskās darbības veids ir elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošana koģenerācijas procesā, par kurināmo izmantojot dabasgāzi tai piederošā koģenerācijas stacijā.

Iesniedzējs 2010.gada 20.oktobrī ir saņēmis Ekonomikas ministrijas lēmumu par tiesībām pārdot koģenerācijas procesā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Minētā koģenerācijas stacija tika uzbūvēta un tiek ekspluatēta ar mērķi ražot un realizēt obligātā iepirkuma ietvaros saražoto elektroenerģiju. Iesniedzējs 2014.gada 14.novembrī ir noslēdzis līgumu ar AS "Enerģijas publiskais tirgotājs" (turpmāk – EPT) par elektroenerģijas pārdošanu obligātā iepirkuma ietvaros EPT. Iesniedzējs neveic citu saimniecisko darbību. Iesniedzējs ir izvērtējis nepieciešamību veikt elektroenerģijas nodokļa deklarācijas aizpildīšanu Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Elektroniskās deklarēšanas sistēmā. Vērtējuma rezultātā Iesniedzējs ir secinājis sekojošo:

Elektroenerģijas nodokļa likuma (turpmāk – Likums) 4.pantā noteikts, ka nodokļa maksātāji ir:

1) Elektroenerģijas tirgus likuma 32.panta pirmajā daļā minētās personas, kas piegādā elektroenerģiju galalietotājiem un ir noslēgušas līgumus vai citādi vienojušās par elektroenerģijas piegādi (pārdošanu);

2) autonomie ražotāji, izņemot tos autonomos ražotājus, kuri atbilst likuma 2.panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem;

3) elektroenerģijas galalietotāji, ja ir noslēgts līgums vai citāda vienošanās par elektroenerģijas iegādi biržā.

Iesniedzējs uzskata, ka neatbilst nevienai no Likuma 4.pantā norādītajām nodokļa maksātāja pazīmēm un attiecīgi nav atzīstams par atbilstošā nodokļa maksātāju, jo:

1. Elektroenerģijas tirgus likuma 32.panta pirmajā daļā noteiktas personas, kuras var tikt uzskatītas par nodokļu maksātājiem Likuma ietvaros, ja tās piegādā elektroenerģiju gala lietotājiem un ir noslēgušas līgumus vai citādi vienojušas par elektroenerģijas piegādi.

Iesniedzējs uzskata, ka neatbilst Elektroenerģijas tirgus likuma 32.panta pirmās daļas 1.punktā minētajam personu lokam, jo Iesniedzēja uzstādītā elektriskā jauda nav lielāka par 1 MW, tādēļ tas saskaņā ar Elektroenerģijas tirgus likumu un SPRK izdotajiem noteikumiem enerģētikas nozarē nav reģistrēts elektroenerģijas ražotāju reģistrā. Iesniedzējs norāda, ka ir reģistrēts siltumenerģijas ražotāju reģistrā kopš 2015.gada 11.novembra. Papildus minētajam Iesniedzējs piegādā elektroenerģiju tikai un vienīgi EPT, kas veic publiskā tirgotāja funkciju, nevis elektroenerģijas galalietotājam. Iesniedzējs norāda, ka saskaņā ar Enerģētikas likuma 1.panta 18.daļu galalietotājs ir enerģijas lietotājs, kurš pērk enerģiju izlietošanai paša vajadzībām (galapatēriņam). Iesniedzējs nav noslēdzis nevienu līgumu par elektroenerģijas tirdzniecību galalietotājiem, līdz ar to Iesniedzējs uzskata, ka neatbilst Likuma 4.panta pirmās daļas pazīmēm.

2. Iesniedzēja mērķis vienmēr ir bijis ražot un pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Iesniedzēja ieskatā tas nozīmē, ka tas neatbilst autonomā ražotāja definīcijai, kas noteikta Enerģētikas likuma 1.panta 2.punktā noteiktajai autonomā ražotāja definīcijai (autonomais ražotājs – komersants, energoapgādes komersants vai fiziskā persona, kas ražo elektroenerģiju, siltumenerģiju vai dzesēšanai nepieciešamo enerģiju nolūkā patērēt to paša vajadzībām vai lokālās siltumapgādes vai aukstumapgādes vajadzībām). Līdz ar to Iesniedzējs neatbilst Likuma 4.panta otrās daļas pazīmēm.

3. Iesniedzējs nav noslēdzis līgumus par elektroenerģijas iegādi biržā un līdz ar to neatbilst arī Likuma 4.panta trešajā daļā norādītajām pazīmēm.

Ņemot vērā, ka Iesniedzējs ir saņēmis VID 2020.gada 15.maija vēstuli Nr.30.1-8/7/77303, kurā norādīts, ka Iesniedzēja elektroenerģija, kas ir izlietota elektroenerģijas ražošanai, un elektroenerģija, kas patērēta paša vajadzībām, ir apliekama ar elektroenerģijas nodokli. Iesniedzējs ir neizpratnē par VID vēstulē norādīto pienākumu iesniegt elektroenerģijas nodokļa deklarācijas un maksāt elektroenerģijas nodokli. Ņemot vērā izklāstītos apstākļus par Iesniedzēja darbību, Iesniedzējs lūdz VID sniegt uzziņu, atbildot uz šādiem jautājumiem:

1. Vai Iesniedzējs ir nodokļa maksātājs Likuma izpratnē?

2. Ja Iesniedzējs ir nodokļa maksātājs Likuma izpratnē, tad kurai Likuma 4.pantā norādītajai trīs maksātāju kategorijai atbilst Iesniedzējs un kāds ir tiesiskais pamats uzskatīt to par attiecīgā nodokļa maksātāju?

Administratīvā procesa likuma 99.panta otrajā daļā noteikts, ka, sagatavojot uzziņu, iestāde var lūgt augstākas iestādes – Tieslietu ministrijas –, kā arī citu institūciju palīdzību.

Atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.239 “Finanšu ministrijas nolikums” 1.punktam Finanšu ministrija (turpmāk – ministrija) ir vadošā valsts pārvaldes iestāde finanšu nozarē, kas ietver valsts un pašvaldību budžeta, īstermiņa un ilgtermiņa finanšu politikas, grāmatvedības politikas, komercsabiedrību revīzijas politikas, iekšējā audita politikas, finanšu tirgus politikas, azartspēļu un izložu organizēšanas politikas, valsts un patērētāju interešu aizsardzības politikas dārgmetālu, dārgakmeņu un to izstrādājumu izmantošanas jomā, nodokļu politikas, muitas darbības politikas, sabiedriskajā sektorā nodarbināto atlīdzības politikas un ārvalstu finanšu palīdzības līdzekļu, Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu koordinācijas un izmantošanas vadības politikas, nacionālās (Eiropas Savienības dalībvalsts) komercdarbības atbalsta kontroles politikas (izņemot jautājumus par atbalsta sniegšanu darbībām ar lauksaimniecības produktiem, kas minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību I pielikumā, kā arī zvejniecības, akvakultūras un mežsaimniecības nozarē), kā arī sabiedriskā labuma organizācijas politikas apakšnozares.

Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.239 “Finanšu ministrijas nolikums” 5.1.apakšpunktā noteikts, lai nodrošinātu funkciju izpildi, ministrija izstrādā un īsteno politiku valsts budžeta un finanšu vadības, muitas, nodokļu un nodevu sistēmas, publisko iepirkumu, iekšējā audita, sabiedriskajā sektorā nodarbināto atlīdzības, grāmatvedības, komercsabiedrību revīzijas, Eiropas Savienības struktūrfondu 1.mērķa, Kohēzijas fonda un ārvalstu finanšu palīdzības revīzijas, valsts nekustamo īpašumu pārvaldīšanas un nacionālās (Eiropas Savienības dalībvalsts) komercdarbības atbalsta kontroles politikas jomā (izņemot jautājumus par atbalsta sniegšanu darbībām ar lauksaimniecības produktiem, kas minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību I pielikumā, kā arī zvejniecības, akvakultūras un mežsaimniecības nozarē).

Ievērojot minēto, Valsts ieņēmumu dienests saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 99.panta otro daļu 2020.gada 9.jūnija vēstulē Nr.8.7-10/NP/90051 “Par tiesisko palīdzību uzziņas sniegšanā” lūdza Finanšu ministrijai tiesisko palīdzību uzziņas sniegšanā Elektroenerģijas nodokļa likuma piemērošanā Iesniedzēja iesniegumā aprakstītajā situācijā, atbildot uz jautājumiem – vai Iesniedzējs ir nodokļa maksātājs Elektroenerģijas nodokļa likuma izpratnē un, ja Iesniedzējs ir nodokļa maksātājs šā likuma izpratnē, vai tas atbilst Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.panta 2.punktā noteiktajai nodokļa maksātāja kategorijai, proti, autonomais ražotājs, uz kuru atbilstoši šā likuma 2.panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem Elektroenerģijas nodokļa likums neattiecas.

Finanšu ministrija 2020.gada 1.jūlija vēstulē Nr.4.1-13/5/3581 “Par tiesisko palīdzību uzziņas sagatavošanā” sniedza šādu tiesisko palīdzību.

Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta otrā daļa nosaka, ka šis likums attiecas uz personām, kas veic elektroenerģijas ražošanu, sadali, piegādi, tirdzniecību un citas darbības ar elektroenerģiju.

Savukārt Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta trešā daļa nosaka, ka šis likums neattiecas uz autonomajiem ražotājiem, kas elektroenerģiju ražo un patērē pašu vajadzībām, ja kopējā ražošanas jauda nepārsniedz divus megavatus.

Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.pantā ir noteikts nodokļu maksātāju loks, proti:

1) Elektroenerģijas tirgus likuma 32.panta pirmajā daļā minētās personas, kas piegādā elektroenerģiju galalietotājiem un ir noslēgušas līgumus vai citādi vienojušās par elektroenerģijas piegādi (pārdošanu);

2) autonomie ražotāji, izņemot tos autonomos ražotājus, kuri atbilst šā likuma 2.panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem;

3) elektroenerģijas galalietotāji, ja ir noslēgts līgums vai citāda vienošanās par elektroenerģijas iegādi biržā.

SIA "E" š.g. 21.maija vēstulē aprakstītais darbības veids liecina, ka uzņēmums ir koģenerācijas stacija, kas vienlaikus veic siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanu un saražoto elektroenerģiju nodod kopējam tīklam. Papildus tam komersants apliecina, ka uzstādītās elektroenerģijas ražošanas jaudas nepārsniedz vienu megavatu, kā arī to, ka, lai nodrošinātu elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanas procesu, komersants izmanto dabasgāzi un uzņēmumā paša saražoto elektroenerģiju.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas interneta vietnē publiski pieejamā Energoapgādes pakalpojumu sniedzēju reģistrā sniegtā informācija liecina, ka SIA "E" siltumenerģijas ražošanas jauda veido 1,08 megavatus.

Savukārt pēc Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas sniegtās informācijas SIA "E" elektroenerģijas ražošanas jauda veido 0,99 megavatus.

Tādējādi minētā komersanta uzstādītā kopējā ražošanas jauda ir 2,07 megavati, un tas pārsniedz Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta trešajā daļā noteikto kritēriju.

Tāču, ņemot vērā, ka SIA "E" saražoto elektroenerģiju piegādā kopējam tīklam, to nevar uzskatīt par autonomo ražotāju atbilstoši Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.panta 2.punktā noteiktajam.

Attiecībā uz pašreiz Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.pantā noteikto nodokļu maksātāju loku, minētais likums precīzi neaptver SIA "E" vēstulē aprakstīto darbību. Līdz ar to atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.pantā noteiktajam iestāde un tiesa, interpretējot (tulkojot) tiesību normu, lieto šādas interpretācijas pamatmetodes:

1) gramatisko (filoloģisko) interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu no valodnieciskā viedokļa;

2) vēsturisko interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu, ņemot vērā apstākļus, uz kuriem pamatojoties tā radīta;

3) sistēmisko interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu saistībā ar citām tiesību normām;

4) teleoloģisko (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi, kas ar attiecīgo tiesību normu jāsasniedz.

Tādējādi, tā kā SIA "E" ražošanas procesa nodrošināšanai izmanto savā

uzņēmumā saražoto elektroenerģiju, var uzskatīt, ka tā ir savas saražotās elektroenerģijas galalietotājs. Līdz ar to atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.panta 4.punktā noteiktajam, proti, izmantojot tiesību normu teleoloģisko (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, un, ņemot vērā Elektroenerģijas nodokļa likuma jēgu un būtību, Iesniedzējs atbilst minētā likuma 4.panta 1.punktā noteiktajai elektroenerģijas nodokļa maksātāja kategorijai.

Valsts ieņēmumu dienests, izvērtējot Iesniedzēja iesniegumā sniegto faktu aprakstu un no minētajiem faktiem izrietošos konkrētos jautājumus, atbildes uz kuriem ir atkarīgas no to juridiskā vērtējuma, un Finanšu ministrijas 2020.gada 1.jūlija vēstulē Nr.4.1-13/5/3581 "Par tiesisko palīdzību uzziņas sagatavošanā" sniegto tiesisko palīdzību, sniedz šādu uzziņu.

1. Par iesniegumā uzdoto pirmo jautājumu – *vai Iesniedzējs ir nodokļa maksātājs Likuma izpratnē* – sniedzam šādu atbildi.

Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta otrās daļas 1.punktā noteikts, ka likums attiecas uz personām, kas veic elektroenerģijas ražošanu, sadali, piegādi, tirdzniecību un citas darbības ar elektroenerģiju.

Atbilstoši Elektroenerģijas nodokļa likuma 3.pantam ar nodokli ir apliekama galalietotājam piegādātā elektroenerģija, kā arī elektroenerģija, kas piegādāta pašu patēriņam, izņemot šajā likumā noteiktos gadījumus.

Elektroenerģijas nodokļa likumā noteiktie pamata elektroenerģijas nodokļa atbrīvojumi ir ietverti 6.pantā, bet 7.pantā ir noteikta elektroenerģijas nodokļa piemērošanas kārtība.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2016.gada 9.augusta sēdes protokola Nr.39 47.§ "Informatīvais ziņojums "Par iespējām palielināt ieņēmumus"" 2.2.apakšpunktu Finanšu ministrijai bija jāiesniedz izskatīšanai Ministru kabinetā grozījumi Elektroenerģijas nodokļa likumā, kas paredz izslēgt likuma 6.panta pirmajā daļā un otrās daļas 1. un 2.punktā noteiktos elektroenerģijas nodokļa atbrīvojumus.

Saeima 2016.gada 23.novembrī pieņēma likumu "Grozījumi "Elektroenerģijas nodokļa likumā"", kas stājās spēkā 2017.gada 1.janvārī un izslēdza Elektroenerģijas nodokļa likuma 6.panta:

- pirmo daļu, kura noteica, ka no elektroenerģijas nodokļa ir atbrīvota elektroenerģija, kas iegūta:

1) no atjaunojamiem energoresursiem;

2) hidroelektrostacijās;

3) koģenerācijas stacijās, kas atbilst normatīvajos aktos par elektroenerģijas ražošanu koģenerācijas procesā noteiktajiem efektivitātes kritērijiem;

- otrās daļas 1. un 2.punktu, kas noteica, ka no elektroenerģijas nodokļa ir atbrīvota elektroenerģija, ko izmanto:

1) elektroenerģijas ražošanai;

2) siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā.

Tātad saskaņā ar grozījumiem Elektroenerģijas nodokļa likuma 6.pantā, kas stājās spēkā 2017.gada 1.janvārī, elektroenerģija, kas ir iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, koģenerācijas stacijās, kā arī elektroenerģija, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai, un elektroenerģija, ko izmanto siltumenerģijas un

elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā, ir apliekama ar elektroenerģijas nodokli.

Ministru kabineta 2016.gada 20.decembra noteikumu Nr.820 "Noteikumi par elektroenerģijas nodokļa deklarācijas veidlapas paraugu un tās aizpildīšanas kārtību" 1.punkts nosaka elektroenerģijas nodokļa deklarācijas veidlapas paraugu (pielikums) un tās aizpildīšanas kārtību (turpmāk – deklarācija). Saskaņā ar noteikto deklarācijas aizpildīšanas kārtību elektroenerģijas daudzumu, kas ir izlietots ražošanas procesā (proti, elektroenerģijas daudzumu, t.sk. arī no atjaunojamiem energoresursiem iegūto elektroenerģiju, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai, un elektroenerģiju, ko izmanto siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā), norāda deklarācijas 10.rindā, kas šobrīd paredz "- elektroenerģijas daudzums, kas piegādāts pašu patēriņam (megavatstundās)". Savukārt elektroenerģijas daudzumu, kas tiešā veidā izlietots elektroenerģijas sadalei un pārvadei, norāda deklarācijas 17.rindā.

Tādējādi šobrīd spēkā esošais Elektroenerģijas nodokļa likums un Ministru kabineta 2016.gada 20.decembra noteikumi Nr.820 "Noteikumi par elektroenerģijas nodokļa deklarācijas veidlapas paraugu un tās aizpildīšanas kārtību" paredz, ka elektroenerģijas nodoklis valsts budžetā ir jāaprēķina un jāsamaksā par elektroenerģiju, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai, un elektroenerģiju, ko izmanto siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā, kā arī par elektroenerģiju, kas patērēta paša vajadzībām.

Iesniedzējs norāda, ka tā saimnieciskās darbības veids ir elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošana koģenerācijas procesā, par kurināmo izmantojot dabasgāzi tai piederošā koģenerācijas stacijā. Iesniedzējam saskaņā ar Ekonomikas ministrijas lēmumu ir tiesības pārdot koģenerācijas procesā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Koģenerācijas stacijas ekspluatēšanas mērķis ir ražot un realizēt obligāta iepirkuma ietvaros saražoto elektroenerģiju. Iesniedzējs piegādā elektroenerģiju tikai un vienīgi AS "Enerģijas publiskais tirgotājs", kas veic publiskā tirgotāja funkciju, nevis elektroenerģijas galalietotājam. Iesniedzējs neveic citu saimniecisko darbību. Iesniedzējs līdz šim ir norādījis Valsts ieņēmumu dienestam, ka visa elektroenerģija, kas taksācijas periodā ir patērēta paša vajadzībām, ir nepieciešama elektroenerģijas ražošanai.

Atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai Iesniedzēja deklarētais pamatdarbības veids ir elektroenerģijas ražošana (kods (*NACE 2*) 3511). Papildus nav reģistrēts cits darbības veids. Iesniedzējam ir reģistrēta struktūrvienība/saimnieciskās darbības vieta – Koģenerācijas stacija, adresē...

Tātad, izvērtējot iesniegumā sniegto faktu aprakstu un atbildot uz konkrēto jautājumu, Iesniedzējs veic elektroenerģijas ražošanu un, lai nodrošinātu šo ražošanas procesu, izmanto arī pašu saražoto elektroenerģiju. Tādējādi Iesniedzējs ir atzīstams par elektroenerģijas nodokļa maksātāju Elektroenerģijas nodokļa likuma izpratnē.

Attiecīgi uz Iesniedzēju ir attiecināmas Elektroenerģijas nodokļa likuma tiesību normas, kādā uzņēmumā paša saražotā elektroenerģija (kas ir izmantota elektroenerģijas ražošanai (t.i., taksācijas periodā patērēta paša vajadzībām), lai nodrošinātu siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanas procesu), ir apliekama ar elektroenerģijas nodokli.

2. Par iesniegumā uzdoto otro jautājumu – *ja Iesniedzējs ir nodokļa maksātājs Likuma izpratnē, tad kurai Likuma 4.pantā norādītajai trīs maksātāju kategorijai atbilst Iesniedzējs un kāds ir tiesiskais pamats uzskatīt to par attiecīgo nodokļa maksātāju*, – sniedzam šādu atbildi.

Kā jau minēts šīs uzziņas atbildē uz iesnieguma pirmo jautājumu, Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta otrā daļa attiecas uz personām, kas veic elektroenerģijas ražošanu, sadali, piegādi, tirdzniecību un citas darbības ar elektroenerģiju.

Savukārt Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta trešās daļas 1.punktā noteikts, ka likums neattiecas uz autonomajiem ražotājiem, kas elektroenerģiju ražo un patērē pašu vajadzībām, ja kopējā ražošanas jauda nepārsniedz divus megavatus.

Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.pantā noteikts, ka nodokļa maksātāji ir:

1) Elektroenerģijas tirgus likuma 32.panta pirmajā daļā minētās personas, kas piegādā elektroenerģiju galalietotājiem un ir noslēgušas līgumus vai citādi vienojušās par elektroenerģijas piegādi (pārdošanu);

2) autonomie ražotāji, izņemot tos autonomos ražotājus, kuri atbilst šā likuma 2.panta trešajā daļā noteiktajiem kritērijiem;

3) elektroenerģijas galalietotāji, ja ir noslēgts līgums vai citāda vienošanās par elektroenerģijas iegādi biržā.

Iesniedzēja iesniegumā aprakstītais darbības veids liecina, ka Iesniedzējs ir koģenerācijas stacija, kas vienlaikus veic siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanu un saražoto elektroenerģiju nodod kopējam tīklam. Papildus tam Iesniedzējs apliecina, ka uzstādītās elektroenerģijas ražošanas jaudas nepārsniedz vienu megavatu, kā arī to, ka Iesniedzējs, lai nodrošinātu elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanas procesu, izmanto dabasgāzi un uzņēmumā paša saražoto elektroenerģiju.

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas tīmekļa vietnē publiski pieejamā Energoapgādes pakalpojumu sniedzēju reģistrā sniegtā informācija liecina ka Iesniedzēja siltumenerģijas ražošanas jauda veido 1,08 megavatus.

Savukārt saskaņā ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas sniegto informāciju Iesniedzēja elektroenerģijas ražošanas jauda veido 0,99 megavatus.

Tātad Iesniedzēja uzstādītā kopējā ražošanas jauda ir 2,07 megavati, un tā pārsniedz Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta trešās daļas 1.punktā noteikto kritēriju.

Tomēr, ņemot vērā, ka Iesniedzējs saražoto elektroenerģiju piegādā kopējam tīklam, to nevar uzskatīt par autonomo ražotāju atbilstoši Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.panta 2.punktā noteiktajam.

Attiecībā uz šobrīd Elektroenerģijas nodokļa likuma 4.pantā noteikto nodokļu maksātāju loku minētais likums precīzi neaptver Iesniedzēja iesniegumā aprakstīto darbību. Tādējādi atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.pantā noteiktajam iestāde un tiesa, interpretējot (tulkojot) tiesību normu, lieto šādas interpretācijas pamatmetodes:

1) gramatisko (filoloģisko) interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu no valodnieciskā viedokļa;

2) vēsturisko interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu,

ņemot vērā apstākļus, uz kuriem pamatojoties tā radīta;

3) sistēmisko interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu saistībā ar citām tiesību normām;

4) teleoloģisko (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, tas ir, noskaidro tiesību normas jēgu, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi, kas ar attiecīgo tiesību normu jāsasniedz.

Tā kā Iesniedzējs ražošanas procesa nodrošināšanai izmanto savā uzņēmumā saražoto elektroenerģiju, var uzskatīt, ka Iesniedzējs ir savas saražotās elektroenerģijas galalietotājs. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.panta 4.punktā noteiktajam, proti, izmantojot tiesību normu teleoloģisko (jēgas un mērķa) interpretācijas metodi, un ņemot vērā Elektroenerģijas nodokļa likuma jēgu un būtību, ir secināts, ka Iesniedzējs atbilst minētā likuma 4.panta 1.punktā noteiktajai elektroenerģijas nodokļa maksātāja kategorijai.

Sniedzot uzziņu, piemērotas šādas tiesību normas: Elektroenerģijas nodokļa likuma 2.panta otrās daļas 1.punkts, 2.panta trešās daļas 1.punkts, 3.pants, 4.panta 2.punkts, 6. un 7.pants, Ministru kabineta 2016.gada 20.decembra noteikumu Nr.820 "Noteikumi par elektroenerģijas nodokļa deklarācijas veidlapas paraugu un tās aizpildīšanas kārtību" 1.punkts, Administratīvā procesa likuma 17.panta 4.punkts.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101.panta ceturtajai daļai uzziņu var apstrīdēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets, tad uzziņa nav apstrīdama. Tā nav pārsūdzama tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1.panta otro daļu augstāka iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kas hierarhiskā kārtībā var dot rīkojumu iestādei vai atcelt tās lēmumu. Ņemot vērā to, ka Valsts ieņēmumu dienestam attiecībā uz uzziņu apstrīdēšanu nav augstākas iestādes, šī uzziņa nav apstrīdama un pārsūdzama.

Ģenerāldirektore

I.Jaunzeme

ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR
DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU